

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 527

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 iunie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 192 din 31 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul de procedură civilă	1-3	425.		
Decizia nr. 262 din 12 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și ale art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002.....	3-6	488.		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
			— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea Listei cu gradatori autorizați.....	6-7
			— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 113/2005 privind aprobarea cantităților de carne, de pește și de produse zootehnice, pe specii, pentru care se acordă subvenții în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 64/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2005, producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției animaliere și piscicole, precum și a efectivelor de animale.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 192 din 31 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Popa — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Kulinyak în Dosarul

nr. 2.247/2004 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției formulează oral cerere de recuzare a judecătorului-raportor, considerând că prin raportul întocmit și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acestei cereri, arătând că în fața Curții Constituționale nu sunt aplicabile dispozițiile din Codul de procedură civilă privind recuzarea judecătorilor.

Curtea, în temeiul art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului și nici cele privind recuzarea judecătorilor*”, respinge cererea de recuzare.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, cu o motivare similară, prin raportare la aceleași articole din Legea fundamentală, soluția fiind aceea de respingere a excepției, care se impune a fi menținută întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.247/2004, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Elena Kulinyak într-o cauză având ca obiect recursul împotriva unei decizii a tribunalului prin care se anulasă o hotărâre a judecătoriei și se rejudecase fondul litigiului, ce are ca obiect o acțiune în anulare a unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției arată că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 16 din Constituție privitor la *egalitatea în drepturi*, deoarece persoanele a căror cauză a fost supusă judecării în fond de către prima instanță au la dispoziție două căi de atac împotriva hotărârii pronunțate, apelul și recursul, pe când persoanele a căror cauză a fost soluționată fără ca prima instanță să intre în cercetarea fondului și instanța de apel, găsind apelul întemeiat, anulează hotărârea apelată, evocă fondul și judecă procesul ca apel, dispun de o singură cale de atac, și anume aceea a recursului.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii nu este încălcat în nici una dintre ipotezele cuprinse în art. 297 din Codul de procedură civilă, deoarece Legea fundamentală nu consacră expres principiul triplului grad de jurisdicție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima

punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat constituie expresia aplicării art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, fără a aduce atingere art. 16 din Legea fundamentală, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, respectiv considerentele cuprinse în Decizia nr. 359 din 12 decembrie 2002, Decizia nr. 116 din 11 aprilie 2002 și Decizia nr. 237 din 12 septembrie 2002.

Cu privire la principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, arată că, prin Decizia nr. 70 din 15 decembrie 1993, prin Decizia nr. 74 din 13 iulie 1994 și prin Decizia nr. 85 din 27 iulie 1994, Curtea Constituțională a statuat că: „nu este contrară principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice «instituirea unor reguli speciale, atâta timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor». Principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit.”

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat este o normă de procedură, adoptată în conformitate cu prevederile art. 126 și 129 din Legea fundamentală, care nu aduce atingere art. 16 din Constituție, deoarece „incidența acestuia este impusă de existența unei situații de natura celei descrise în ipoteza normei și nu de calitatea sau identitatea părților”, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 116 din 11 aprilie 2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 297 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 297: „*În cazul în care prima instanță a respins sau a anulat cererea de chemare în judecată fără a intra în cercetarea fondului și instanța de apel, găsind apelul întemeiat, a anulat hotărârea apelată, va evoca fondul și va judeca procesul, pronunțând o hotărâre definitivă.*

Dacă prima instanță s-a declarat competentă și instanța de apel stabilește că a fost necompetentă, anulând hotărârea atacată, va trimite cauza spre judecare instanței competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competent, afară de cazul când constată propria sa competență. În acest caz, precum și atunci când există vreun alt motiv de nulitate, iar prima instanță a judecat în fond, instanța de apel, anulând în tot sau în parte procedura urmată și hotărârea pronunțată, va reține procesul spre judecare.”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 16 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 16: „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*

(3) *Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.*

(4) *În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.“*

Examinând reglementarea legală dedusă controlului, Curtea reține următoarele:

Egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Kulinyak în Dosarul nr. 2.247/2004 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 262

din 12 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și ale art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Lăpădat	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și

ale art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție ridicată de Elena Jugaru în Dosarul nr. 7.080/2004 al Judecătoriei Sibiu.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 nu încalcă principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, deoarece pentru situații juridice diferite regimul juridic adoptat de către legiuitor este diferit. Nu poate fi reținută nici încălcarea art. 44 din Constituție, dat fiind că principiul constituțional al garantării dreptului de proprietate privată operează numai în condițiile în care acest drept a fost dobândit în mod legal.

În ceea ce privește prevederile art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, apreciază că acestea sunt constituționale, art. 126 alin. (2) din Constituție stabilind că legiuitorul este în drept să reglementeze un termen special de prescripție, derogatoriu de la dreptul comun, în considerarea anumitor situații speciale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 7.080/2004, **Judecătoria Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989 și ale art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție ridicată de Elena Jugaru.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate încalcă art. 16 din Constituție, deoarece „crează o inegalitate între persoanele fizice și cultele religioase din România“. Se mai arată că prin legi speciale sunt acordate anumite drepturi cultelor religioase din România, fiind încălcat astfel dreptul de proprietate al persoanelor fizice. De asemenea, se susține că dispozițiile legale criticate fac inefficientă aplicarea art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, ce este incident în judecarea cauzei în care s-a invocat excepția.

Judecătoria Sibiu consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată în acest sens că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece „nu este de natură să creeze

discriminări între proprietari“. Pe de altă parte se precizează că dispoziția constituțională invocată are în vedere egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu a persoanelor juridice. Se mai arată că textul de lege criticat nu contravine nici art. 44 din Constituție, întrucât „ocrotirea dreptului de proprietate intervine numai dacă acesta a fost legal dobândit“.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 „nu instituie nici o discriminare în ocrotirea proprietății private, întrucât reglementările legale invocate se referă la situații distincte, ca și la persoane deosebite“, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție. Textele de lege criticate nu contravin nici dispozițiilor art. 44 din Constituție, ci, dimpotrivă, reprezintă o aplicare a acestor dispoziții, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece „acestea se aplică tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza normei legale, respectiv tuturor celor îndreptățiți la măsuri reparatorii, fără nici o discriminare pe criterii arbitrare“. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 44 din Constituție, se apreciază că aceasta nu este întemeiată, întrucât „stabilirea unui termen special, derogatoriu de la dreptul comun, pentru prescrierea acțiunii în constatarea nulității absolute“ (...), „are ca finalitate prevenirea eventualelor abuzuri în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite și limitarea efectelor perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice“. În ceea ce privește referirea autorului excepției la necorelarea unor dispoziții legale, se apreciază că acest aspect nu poate face obiectul controlului de neconstituționalitate, invocându-se în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președintele Camerei Deputaților consideră ca fiind neîntemeiată critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, deoarece „reglementarea situației juridice a unor categorii de imobile prin acte normative distincte nu este în măsură să constituie, prin ea însăși, o încălcare a principiului egalității cetățenilor în fața legii, (...) fiind atributul exclusiv al legiuitorului să stabilească întinderea obiectului reglementării unui act normativ“. Se mai arată că „dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 nu împiedică în nici un fel aplicarea prevederilor art. VI alin. (4) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002“ (...), întrucât „norma de trimitere de la art. VI alin. (4) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 face posibilă aplicarea, în cazul imobilelor care au aparținut cultelor religioase, numai a regulilor prevăzute la art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001, iar nu a acestei legi în întregime“. Așadar, „subdobânditorii unor imobile ce au aparținut cultelor religioase din România, preluate fără titlu valabil, se bucură de protecția pe care art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 o acordă bunei-credințe“. Se arată astfel că „drepturile de proprietate ale subdobânditorilor de

bună-credință sunt ocrotite în deplină concordanță cu prevederile art. 44 din Constituție“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din Încheierea de sesizare a Curții Constituționale din 18 ianuarie 2005, îl constituie prevederile art. 8 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și ale art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002.

Legea nr. 10/2001 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 18 decembrie 2002.

În legătură cu neconstituționalitatea prevederilor art. 8 din Legea nr. 10/2001, Curtea constată că, potrivit motivării formulate de către autorul excepției, aceasta privește, în realitate, doar alin. (2) al acestui articol, care se referă la regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale, preluate de stat sau de alte persoane juridice.

Prevederile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001: *„Regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale, preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale. Până la adoptarea acestor reglementări este interzisă instrăinarea imobilelor în cauză sau schimbarea destinației acestora.“*;

— Art. VI alin. (4) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002: *„Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Pentru soluționarea acestor cauze instanțele judecătorești competente vor avea în vedere dispozițiile art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001, cu modificările și completările ulterioare.“*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* — și în art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. Art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, și cu o motivare identică. Prin Decizia nr. 542 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 18 ianuarie 2005, Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul că acest text de lege are caracterul unei norme imperative, cu caracter temporar, ce instituie un regim juridic special, derogatoriu de la regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, constând în interdicția înstrăinării imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale, preluate de stat sau de alte persoane juridice, până la adoptarea unor acte normative speciale. Prin urmare, Curtea a reținut că principiul constituțional al egalității în drepturi nu este încălcat, deoarece persoanele fizice, pe de o parte, și cultele religioase sau comunitățile minorităților naționale, pe de altă parte, se află în situații juridice diferite, ceea ce justifică adoptarea de către legiuitor a unui regim juridic diferit. În acest sens este menționată și Decizia nr. 41 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 31 martie 2003.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, prin Decizia nr. 542 din 7 decembrie 2004, anterior menționată, Curtea a statuat că garantarea și ocrotirea proprietății operează în condițiile dobândirii dreptului de proprietate cu respectarea prevederilor legale. Prin urmare, nu poate fi invocată protecția constituțională a dreptului de proprietate, în condițiile dobândirii acestui drept cu încălcarea unei norme juridice imperative.

II. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. VI alin. (4) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, prin Decizia nr. 542 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 18 ianuarie 2005, Curtea a reținut că această reglementare, stabilind un termen special, de prescripție a acțiunii în constatarea nulității absolute, derogatoriu de la dreptul comun, nu este de natură a aduce vreo atingere dreptului de proprietate sau de a încălca principiul egalității în fața legii a cetățenilor, iar soluția legiuitorului este în concordanță cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit cărora *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege“*.

Soluțiile pronunțate și considerentele ce au stat la baza deciziilor menționate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale

De altfel, în legătură cu termenul de exercitare a dreptului la acțiune prevăzut de art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, Curtea observă că, pentru cei care nu au introdus acțiuni în restituirea imobilelor în termenul de 6 luni prevăzut inițial de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, a fost instituit ca măsură reparatorie un nou termen în care poate fi exercitat dreptul la acțiune. Astfel, art. II din Legea nr. 48 din 23 martie 2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 25 martie 2004,

prevede: „Dreptul la acțiune prevăzut la titlul II art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 se poate exercita și în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.“

În prezenta cauză autorul excepției mai susține că dispozițiile legale criticate fac inefficientă aplicarea art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, text ce este incident în judecarea cauzei în care s-a invocat excepția. Sub acest aspect, Curtea reține că nu este competentă să se pronunțe, reglementarea legală fiind de resortul exclusiv al puterii legiuitoare. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale, „Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției“. Curtea a stabilit în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 81 din 25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, și nu compararea mai multor prevederi legale între ele, astfel încât o problemă de necorelare între două acte normative nu poate fi examinată de instanța de contencios constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și ale art. VI alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție ridicată de Elena Jugaru în Dosarul nr. 7.080/2004 al Judecătoriei Sibiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Listei cu gradatori autorizați

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (3) și ale art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.336/2002 privind instituirea Sistemului național de gradare a semințelor de consum,

văzând Lista cu gradatori autorizați propuși de către Comisia Națională de Gradare a Semințelor de Consum, văzând Referatul de aprobare nr. 76.446 din 2 iunie 2005 al Direcției generale elaborare strategii, politici sectoriale și de piață,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista cu gradatori autorizați, în număr de 47 de persoane, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă emiterea licenței de gradator persoanelor prevăzute în lista menționată la art. 1.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Nicolae Flaviu Lazin,
secretar de stat

București, 2 iunie 2005.
Nr. 425.

LISTĂ CU GRADATORI AUTORIZAȚI

Nr. crt.	Nume	Prenume	CNP
1	Albulescu	Rodica	2551012284361
2	Alistar	Octavian	1541125370019
3	Ardeleanu	Mihai	1520525370016
4	Avram	Marioara	2710423092245
5	Balog	Katalin	2731124311811
6	Bunea	Corneliu	1590109345382
7	Butar	Diana-Lăcrămioara	2780730020035
8	Ceaușu	Petre	1550305354744
9	Ciuchilan	Elena	2680420373468
10	Codreanu	Adina	2770716370016
11	Constantin	Maria	2591019523126
12	Cumpănaș	Magdalena	2590416024497
13	Damoc	Alexandru	1611126174898
14	Dăscăleanu	Felicica	2591110354736
15	Draginov	Francisc	1511102020074
16	Drienovski	Kristina-Jana	2860522020089
17	Drienovski	Ioan- Ștefan	1591225024491
18	Drienovsky	Mihai	1641024024497
19	Felea	Daniela	2640413354748
20	Iliescu	Florea	1520114340011
21	Lascu	Carmen-Mihaela	2760104372254
22	Lespezianu	Mihaela	2711106374093
23	Lilea	Iulica	2700301520042
24	Mateăș	Mihai-Gabriel	1731214353941
25	Mihalache	Octav	1510319040029
26	Mihuț	Ștefan-Iaroslav	1770418024489
27	Mihuț	Dan-Cristian	1800522024480
28	Minea	Felicia - Maria	2710101311841
29	Mocanu	Vochița	2671209090016
30	Morafci	Violeta-Iuliana	2680705024842
31	Morariu	Violeta-Otelia	2640311354773
32	Nagy	Iuhasz	1680125024487
33	Obreja	Rodica	2580214370018
34	Pascal	Daniela	2690218370048
35	Pașcanu	Ionica	2540304370056
36	Paușan	Alexă	1640205312965
37	Pîrtac	Monica	2810226374579
38	Porubszki	Gheorghe-Teodor	1680107024481
39	Prăjica	Toader	1710713372256
40	Răducu	Florența	2611112090036
41	Sipko	Eva	2610913312984
42	Sorca	Ionela-Angela	2641027354724
43	Stoi	Elena-Nadina	2760124354764
44	Tornea	Tiberiu-Alexandru	1811103090050
45	Toth	Gheorghe-Csaba	1580914020070
46	Tudorică	Jenica-Elena	2790612345381
47	Vicol	Valerica	2630603354741

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 113/2005 privind aprobarea cantităților de carne, de pește și de produse zootehnice, pe specii, pentru care se acordă subvenții în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 64/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2005, producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției animaliere și piscicole, precum și a efectivelor de animale

Având în vedere prevederile art. 12 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 64/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2005, producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției animaliere și piscicole, precum și a efectivelor de animale,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 113/2005 privind aprobarea cantităților de carne, de pește și de produse zootehnice, pe specii, pentru care se acordă subvenții în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 64/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2005, producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției animaliere și piscicole, precum și a efectivelor de animale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 18 februarie 2005, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, literele a), b), c) și d) vor avea următorul cuprins:

„a) pentru cantitatea de 5,5 mii tone carne tineret bovin, valoarea totală a subvenției este de 33,0 miliarde lei;

b) pentru cantitatea de 51,07 mii tone carne porc, valoarea totală a subvenției este de 612,8 miliarde lei;

c) pentru cantitatea de 0,143 mii tone carne tineret ovin, valoarea totală a subvenției este de 1 miliard lei;

d) pentru cantitatea de 84,5 mii tone carne pasăre în viu — pui broiler, valoarea totală a subvenției este de 676,0 miliarde lei“.

2. La articolul 3, literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) pentru cantitatea de 21 tone carne porc, valoarea totală a subvenției este de 0,3 miliarde lei;

c) pentru cantitatea de 78 tone carne pasăre în viu — pui broiler, valoarea totală a subvenției este de 0,7 miliarde lei.“

3. La articolul 5, literele a) și d) vor avea următorul cuprins:

„a) pentru 20.390 de juninci la prima fătare, valoarea totală a subvențiilor este de 54,7 miliarde lei;

d) pentru 57.270 de oi mioare, berbeci adulți și berbeci miori, valoarea totală a subvențiilor este de 6,3 miliarde lei.“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

București, 17 iunie 2005.

Nr. 488.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

51948368032521